

[Energiministeren]

Det, det drejer sig om i energihandlingsplanen, er, at det, der dér er regnet på, er den samlede reduktion af svovl og NOx fra energisektoren minus transporten. Det er altså den samlede reduktion, der her er tale om, hvor vi, når vi diskuterer kvotelovgivning, kun taler om reduktionen på kraftværkerne.

Hr. Riishøj spørger om et par ting mere, bl.a. om jeg har planer om at godkende et nyt Skærbækværk på 250 MW – og jeg forstod kulfyret. Nej, Energistyrelsen har faktisk returneret den ansøgning, som har været stillet i bero i nogen tid, og det skulle da være udtryk for det modsatte af det, som hr. Riishøj måtte frygte.

Det, der kan blive tale om, og det, der efter elværkernes eget skøn er nærliggende, er, at man etablerer et kulforgasningsforsøgsanlæg, men mig bekendt er det elværkernes plan, at det ikke skal være i Skærbæk, men i givet fald ved Enstedværket, og at det i givet fald bliver i et samarbejde med Vesttyskland.

Hr. Riishøj nævner spørgsmålet om tarifferne. Det forholder sig sådan, at spørgsmålet om afgifterne er noget, som Folketinget på et tidspunkt skal tage stilling til. Spørgsmålet om tarifferne er efter regeringens opfattelse ikke noget, Folketinget skal fastlægge. Det har hr. Riishøj en anden mening om, og hr. Riishøj har ved andre lejligheder også forsøgt at få Folketinget til at blande sig i beslutningen om tarifferne, men det mener vi stadig ikke er hensigtsmæssigt.

Men vi kan være rådgivende, vi kan være vejledende, vi kan være med til at diskutere det grundlag, hvorpå man fastlægger tarifferne, og det er vi da også parat til, for vi er klar over, at det er et vigtigt emne, hvis man vil have den centrale kraftvarme til især at udbrede sig til industrien, hvad der er ganske god fornuft i, hvad jeg tror, især fru Else Theill Sørensen var inde på.

Jeg takker i øvrigt for hr. Riishøjs generelle bemærkninger. Jeg tog dem som udtryk for, at det var meget tæt på, hvad Socialistisk Folkeparti kunne forestille sig en energihandlingsplan skulle indeholde, bortset fra visse manglende præciseringer.

Hr. Svend Erik Hovmand berører også spørgsmålet om afgifterne og nævner også dette med dialogen, som er nødvendig. Det kan jeg kun understrege. Det er det ikke bare med elværkerne; det er det faktisk også med befolkningen i al almindelighed.

Det er helt tydeligt, når man studerer vores energihandlingsplan, at der er mange elementer, der først falder på plads og først får fuld virkning, hvis alle de mange aktører rundt i landet er med, og det gælder faktisk også private mennesker. Hvis vi ikke opnår at gøre dette til en sag, folk er meget bevidste om, så får vi ikke opsamlet de store besparelsesmuligheder, der ligger i en energimæssigt mere bevidst adfærd. Og der er ingen tvivl om, at dette samvirke er væsentligt i forhold til organisationerne, i forhold til selskaber, men også i forhold til forbrugerne, og man kan også se i energihandlingsplanen, at det lægges der meget kraftigt op til.

Hr. Behnke leverede jo så opponens indlæg, kan jeg sige, uden, tror jeg, at forklejne andre af aktørerne i dag. Opponenten var ikke ny i sine formuleringer. Det var velkendte travere.

Jeg synes, at et par af de korte replikker satte nogle ting i relief, især i forhold til Østeuropa. Jeg kan godt fortælle hr. Behnke, at hvis der er noget, Østeuropa interesserer sig meget for, Polen i øjeblikket, men også andre af de østeuropæiske lande, så er det Danmarks energipolitik. Jeg tror virkelig, at Danmark har noget her at tilbyde disse lande, ikke bare ved at vise, hvad vi har gjort, hvilke resultater vi har opnået, men faktisk også ved at vise, hvilket system det er nødvendigt at etablere som grundlag for fastlæggelse af en egentlig energipolitik. Der er mange af disse lande, som flere har sagt, der ikke har kendt til en egentlig energipolitik.

Der er altså helt konkrete byggeklodser, der skal være på plads og i orden i forhold til hinanden, før man kan begynde konkret og overordnet at planlægge energipolitik. Det er der adskillige her i Danmark der kan nikke genkendende til. Det er man nu opmærksom på i de øvrige lande er nødvendigt. Og her har vi nu et redskab, vi har et godt underbygget, afpudset apparat, som vi er parat til at medvirke til bliver omsat til anvendelse i andre lande, naturligvis.

Hr. Behnke havde i øvrigt nogle bemærkninger om naturgasprojektet. Jeg kunne ikke hitte ud af, hvad det var for en løsning, der skulle til, bortset fra dette med privatisering. Jeg har lidt svært ved at forestille mig, at interesserede købere skulle storme til projekter, som p.t. har stort underskud, men det kunne da godt tænkes. Jeg synes bare ikke, at det er en nærliggende løsning.